

Karolínkina stopa stále žije

25.9.2026 - MUDr. Mária Jasenková | PLAMIENOK n.o.

Karolínka bola milé, pokojné, dvanásťročné dievčatko, ktoré sme pred ôsmimi rokmi navštevovali z Plamienka. Rada sa hrala, počúvala rozprávky, tvorila, prechádzala sa. Nádorová choroba však potichu skracovala nielen jej život, ale v tom istom čase aj život jej mamy. Karolínkin príbeh sa hlboko dotkol našich srdc.

Danka, lekárka z Plamienka, ktorá ju vtedy navštevovala, napísala:

„My dospelí často delíme príbehy na veselé a smutné. Ale môžeme ich vnímať aj inak – podľa toho, ako sa dotýkajú nášho srdca a čo nám hovoria. Niektoré nás nechávajú ľahostajnými, iné k nám prehovárajú. Kajkin príbeh ma oslovil. Jej svetlo cítim vo svojej duši. Kajkina choroba sa nedala vyliečiť ani zastaviť. Chodievali sme k nej pravidelne. Po vyšetrení a úprave liečby sme často čítali a tvorili príbehy – o nej, aj o nás. Písali sme dejiny, ktoré sa nikdy nestatia. „Ďakujem, že si o mne napísala,“ počujem ju hovoriť. Je mi ctou, milá Karolínka.“

Prešlo osem rokov. Otec Karol, s ktorým sme sa dlhé roky osobne nevideli, mi zavolať. Okamžite sa mi vynorili spomienky na tri mesiace, keď sme Karolítku navštevovali doma – na jej oči, úsmev, jej zvedavé otázky. Napriek tomu, som bola rada, že sa znovu ozval. Spája nás láska k umeniu, k tej nezachytiteľnej kráse a hĺbke, ktorú slová nedokážu úplne vyjadriť. Po smrti Karolítky mi daroval jednu zo svojich umeleckých fotografií, ktorá dodnes visí na stene v Plamienku – hovorí o kráse a pominuteľnosti nášho života.

Karol nás pozval na dražbu obrazov a sôch pre Plamienok. Osem diel, osem umelcov, osem príbehov, ktoré sa zhmotnili do farieb a tvarov. Byť umelcom na Slovensku dnes nie je jednoduché. Napriek tomu sa medzi nami nájdu ľudia, ktorí dávajú, aj keď sami nemajú veľa. Zo srdca ďakujeme Zsuzsane Dávid, Tiborovi Kopócs, Imremu Panyik, Károlymu Peczár, Lászlóvi Pomothy, Lacovi Szabó, Zuzane Szabovej a Lajosovi Szkukálek, ktorí svojou nezištnosťou podporili Plamienok. Ďakujeme za neuveriteľných 2000€.

Slávnostné odovzdanie výťažku sa konalo v príjemnom prostredí hotela Kaskády pri Galante. Zišli sme sa v úzkom, malom kruhu – umelci, Karol a jeho partnerka Helenka, niekoľko blízkych priateľov a my z Plamienka. Prezreli sme si obrazy, započúvali sa do nádherných gitarových melódií Ondreja Kissa a prekrásnych operných árií a piesní Helenky Szabo. Na chvíľu sa zastavil čas, na chvíľu sme „iba boli“.

Toto bytie, vzájomná spolupatričnosť a nezištnosť sú dôkazom stopy, ktorá stále žije.

„Karolínka, viem, že si to Ty.

Ďakujeme.“

Mária Jasenková

Paliatívna starostlivosť o nevyliečiteľne choré deti sa za posledné desaťročie významne posunula. Vďaka pokroku v medicíne – novým liekom a prístrojom – dnes deti zomierajú menej často. Aj pomoc Plamienka sa preto zmenila. Snažíme sa, aby mohli byť čo najdlhšie doma, cítili sa čo najlepšie a do nemocnice sa vracali čo najmenej. Navštevujeme ich pravidelne doma, rodičia nám môžu kedykoľvek zavolať, infekcie alebo iné ťažkosti riešime okamžite, aj v noci. Deti s pomocou Plamienka žijú dlhšie a kvalitnejšie.

Ak poznáte rodinu, ktorá sa stará o vážne, nevyliciteľne choré dieťa, povedzte im o možnosti [bezplatnej konzultácie s lekárom Plamienka](#). Stačí vyplniť [online formulár](#) – lekár sa im v priebehu niekoľkých dní ozve a dohodne osobné alebo online stretnutie.

Ďakujeme

<https://www.plamienok.sk/blog/karolinkina-stopa-stale-zije>